

Спільний проєкт ERSTE Foundation та
Міністерства культури та інформаційної політики України

ЗВІТ

Policy — Labs #2

Лабораторії культурної політики – це щоквартальні семінари та мозкові штурми, присвячені відновленню української культури та культурній політиці. Їх мета узгоджується з «Візією України 2030», де Україна є «активним учасником глобальних культурних процесів і простором спільних дій для реалізації сміливих ідей». І де «культура є основою і багатством сталого, об'єднаного суспільства вільних, відповідальних, творчих і щасливих людей». Перша Лабораторія (30 листопада – 2 грудня 2022 року) була пілотною ініціативою для тестування формату та вироблення рекомендацій щодо української культурної спадщини та її охорони під час війни та після. Головною метою було поглянути на управління культурною спадщиною через призму поточних ризиків і майбутніх можливостей у сфері охорони відповідно до міжнародного права, ефективної національної політики, державно-приватного партнерства та сталого інвестування, децентралізації та залучення громадян, а також європейської інтеграції. Це дає можливість глибше зануритися в один важливий аспект культури, розкриваючи її роль у сприянні більшій соціальній стійкості. Як і попередня Лабораторія, зустріч відбулася у приміщенні ERSTE Foundation у Відні за спільною ініціативою фонду та Міністерства культури та інформаційної політики України. Протягом трьох днів, 12-14 квітня 2023 року, відбувалися зустрічі учасників лабораторії, якими були представники українських та європейських культурних інституцій, українських міністерств, керівники муніципальних органів влади, митці, дослідники, експерти із охорони здоров'я та соціальної стійкості, а також представники Європейської Комісії. Під час роботи Лабораторії 29 учасників поділилися своїм досвідом, у тому числі 12 делегатів з України. Порядок денний семінару (додаток 1) та список учасників (додаток 2) додаються. Організація лабораторії була підтримана командою KEA, яка модерувала різні сесії та підготувала проект звіту та політичних рекомендацій. До команди KEA входили Філіп Керн (керуючий директор) та Александра Цвік-Моханті (старший консультант).

У документі йдеться про модерований семінар з міжнародними експертами під час другої Лабораторії культурної політики, результатом якого стала розробка практичних рекомендацій щодо використання культури та культурної спадщини для підтримки соціальної стійкості та добробуту в Україні під час та після війни.

Друга Лабораторія політики: культура, соціальна стійкість і добробут; 12-14 квітня 2023 року Відень

Photos: Valeria Malteseva © ERSTE Foundation

Зміст

Соціальна стійкість та добробут	6
Мета Другої Лабораторії культурної політики	7
Методологія	7
Тема 1 – Соціальна стійкість через культуру	8
Тема 2 – Культура як джерело свободи та добробуту	12
Висновки: Політичні рекомендації	16
Додаток 1 Порядок денний	20
Додаток 2 Список учасників	22

Соціальна стійкість та добробут

Під соціальною стійкістю розуміється здатність окремих людей, спільнот і суспільств адаптуватися і відновлюватися після соціальних і економічних зривів, таких як війни, стихійні лиха, економічні кризи або політична нестабільність, зберігаючи при цьому свою соціальну згуртованість, культурну ідентичність і загальний добробут.

Мета Другої Лабораторії культурної політики

З самого початку збройний конфлікт використовував спадщину та культуру, щоб розділити людей, поширюючи пропаганду та неоднозначні ідеї щодо етнічних меншин в Україні. Проте варто відмітити, що він також слугував тимчасовим об'єднуючим фактором для української нації. На масовому рівні він зміцнив солідарність і продемонстрував свою цілющу силу українцям у зруйнованій війною країні та за кордоном. Це підкреслює важливість визнання ролі культури, включно з культурною спадщиною, як інструменту для підтримки тих, хто зараз перебуває на передовій конфлікту, і для відбудови та стабілізації трансформованого українського суспільства в майбутньому. Семінар має на меті підтримати зусилля Міністерства культури та інформаційної політики України (МКІП) щодо підготовки до відбудови країни та сприяння просуванню культури як важливого елемента майбутнього України на шляху до інтеграції в ЄС.

Відправною точкою Лабораторії було розглянути шляхи допомоги МКІП у виконанні його місії: «збільшення впливу культури та створення умов для перетворення її на ключовий елемент сталого розвитку та усвідомлення власної ідентичності українського суспільства». Микита Потураєв, Голова Комітету Верховної Ради України з питань гуманітарної та інформаційної політики, був присутній онлайн, щоб висловити подяку співorganizаторам та учасникам заходу та дізнатися їхньої експертної думки у питаннях, стратегічно важливих для розвитку культури в Україні. Він наголосив на невизначеності нинішнього майбутнього місцевих будинків культури (або муніципальних культурних центрів) та регіональних ЗМІ. Обидва питання вважаються критично важливими для регіональної стабільності в країні. Пан Голова підтримав головний аргумент Лабораторії про те, що культура є основою добре функціонуючої держави та суспільства. Другим виступав Борис Марте, генеральний директор ERSTE Foundation, який ще раз нагадав про тривалу історію участі фонду в підтримці українського громадянського суспільства, яка включає роботу з культурними стейкхолдерами для сприяння розбудові сучасної форми демократії відповідно до національних потреб.

МЕТОДОЛОГІЯ

Результати роботи лабораторії впливають з двох лабораторних днів і одного фінального валідаційного семінару на третій день. Це включає експертні презентації, 3 інтерактивні секції та дві панельні дискусії, на яких створили практичні рекомендації. Модераторами були Філіп Керн та Александра Цвік-Моханті з «KEA European Affairs». Учасниками були експерти з різних дисциплін, а саме: культурний менеджмент, креативне підприємництво, конфлікти, дослідження пам'яті та спадщини, історія, добробут, формування політики, управління та європейська інтеграція.

Інтерактивні дискусії стосувалися наступних тем:

1. Соціальна стійкість через культуру
 - акцентом на пам'ять та ідентичність
 - 3 акцентом на культурні інституції
2. Культура як джерело свободи та добробуту
3. Висновки: Політичні рекомендації

Метою сесії було обговорення впливу відібраних і нерозказаних історій на майбутнє і розробка плану дій, який має бути виконаний з особливим урахуванням спадщини, що свідчить про минуле і здатна допомогти його

відтворити. Дві експертні презентації відкрили першу сесію. Ханна Шемцо, соціолог і одна з керівників Metropolitan Research Institute в Будапешті, Угорщина, представила доповідь під назвою «Кுவання нового майбутнього - відновлення суспільства і повторне використання спадщини», в якій вона представила учасникам висновки, отримані з великого проєкту «Open Heritage», що підтримує відкрите використання нерухомої спадщини в Європі. Ключові моменти включали в себе важливість відкритого і гнучкого процесу для швидкої адаптації, а також використання різних ресурсів, а не тільки одного, наприклад, державного фінансування. За першою презентацією послідував виступ Оксани Довгополової на тему «Пам'ять, культура та соціальна стійкість: вимір війни». Професорка Довгополова є співзасновницею та кураторкою платформи культури пам'яті «Минуле/Майбутнє/Мистецтво» в Україні. Її виступ стосувався увіковічення як природної людської реакції на трагічний шок і можливості переказати нав'язаний історичний наратив. Після короткої сесії запитань і відповідей, учасники перейшли до обговорення захисту спадщини та її потенціалу для подолання труднощів у робочих групах.

Щодо соціальної стійкості в контексті культурних інституцій, метою є інституційна підтримка соціальної стійкості та зв'язку між культурою та добробутом. Зворушлива презентація запланованого меморіального центру в Бучі від заступника Бучанського міського голови та депутата Ірпінської міської ради Михайлини Скорик-Шкарівської, визначає контекст взаємодії. Буча – це житловий населений пункт неподалік від Києва (50 тис. мешканців). До повномасштабного вторгнення він вважався сучасним і зручним для мешканців містом, одним із перших у рейтингу найкращих місць для життя в Україні. Мешканці Бучі – корінні жителі та переселенці зі східних регіонів країни після вторгнення на Донбас. У березні 2022 року світ жахнувся від з'ясованих звірств над мирним населенням і масових поховань внаслідок вторгнення Росії. За 40 днів окупації на Бучанщині знищено 452 людини. Буча стала символом болю, який витерпіли українці. У своєму зворушливому виступі пані Скорик-Шкарівська представила проєкт меморіалу та поділилася своїми занепокоєннями щодо реалізації плану, шукаючи поради щодо найкращих шляхів реалізації проєкту цілющого меморіалу з повагою до місцевих почуттів і водночас сприянню міжнародному співтовариству віддати шану жертвам трагедії. Вона згадала надихаючі приклади з міста-побратима Дюнкерка у Франції, а також Хіросіми чи Нью-Йорка з Меморіалом 11 вересня. Після презентації відбулися секційні сесії, присвячені моделям підтримки соціальної стійкості через культуру. Панельна дискусія про апропріацію історії як узурпацію символічної столиці України з Наталією Кривдою, професором кафедри української філософії та культури Київського національного університету імені Тараса Шевченка та Євгенією Моляр, істориком мистецтва, яка спеціалізується на культурній спадщині радянського періоду, також зосереджувалась на висвітленні ролі неурядових організацій, митців та культурних установ у розбудові соціальної стійкості.

Було досягнуто наступного консенсусу щодо соціальної стійкості та культури:

1. Культурна спадщина підтримує трансформацію та допомагає поглинати різноманітність за таких умов:
 - Визнати те, що соціальна стійкість має свою динаміку та розвивається з часом (вшанування має бути безстроковим). Терміновими ситуаціями, очікуваннями та часом слід керувати з огляду на динаміку стійкості. Трансформацією потрібно управляти, перш ніж вона дасть результати.
 - Важливо правильно документувати, архівувати та збирати

Тема 1 - Соціальна стійкість через культуру

факти. Факти та докази мають бути задокументовані, щоб підтвердити правдивий, поширений і сучасний наратив, заснований на цінностях. Необхідно визнати велику кількість наративів і масштаб країни, дозволивши самостійне визначення української спадщини. Сформувати наратив, створюючи простір для обговорення цінностей, на яких він ґрунтується, та врахувати пострадянську спадщину та менталітет. Встановити визначення української культурної спадщини.

- Підтримувати громади та розвивати солідарність. Культура відіграє важливу роль у розвитку соціальної стійкості, згуртованості та інклюзивності. Необхідно будувати довіру через підзвітність і прозорість інституцій, допомагати громадам, розвивати солідарність і готуватися до європейської співпраці.
- Необхідно зміцнити культурні інституції (Інститут національної пам'яті) – важливо відобразити місцеві культурні активи, які можна мобілізувати для вирішення завдань соціальної стійкості.
- Необхідно підтримувати процес децентралізації та розбудовувати місцевий потенціал шляхом мінімізації недовіри до держави та інституційної слабкості, а також шляхом усвідомлення нової географії країни після реформи децентралізації 2021 року. Культура залишається об'єднуючою силою між новими адміністративними одиницями. Децентралізувати та розширити повноваження місцевих органів влади, але керувати процесом для визначення спільних наративів для збігу національного та регіонального наративів.
- Контролювати інтересів приватних фондів з урахуванням цілей суспільних інтересів. Збалансувати через закон діяльність приватних фондів із суспільними інтересами.
- ULEAD, фінансована ЄС програма з розбудови потенціалу місцевого управління, повинна бути поширена на відділ культури.

4. Увіковічення трагедії:

Важливий процес, який потребує професійної команди та інклюзивних процесів (громадські слухання, виставки, жорсткі технічні завдання на будівництво, дизайн інтер'єру, програмування). Важливо співпрацювати з місцевою громадою та залучати її членів до процесу увіковічення. У цьому відношенні необхідно нарощувати потенціал.

- Процес, який має викликати довіру та надійність (прозорість), а також відображати соціальну угоду. Це важливо в контексті пострадянських міст і необхідності відповідати очікуванням міжнародної спільноти.
- Процес, заснований на важливості збору та документування свідчень і об'єктів як доказів.
- Важливо задуматися про міжнародне значення меморіалу. Треба торкнутися загальнозрозумілих меседжів і цінностей, актуальних для всього людства.
- Збалансувати потребу у відповіді (негайність) і критичний час, необхідний для обдумування. Контроль розуміння терміновості.
- Пояснити роль національних установ і місцевих органів влади.
- Розглянути можливість збору коштів на міжнародному рівні після міжнародної реакції на події.

Другою метою 2-го дня було вивчення потенціалу культури, включаючи інституції, мистецькі прояви та культурну спадщину, як дедалі важливішого активу у вирішенні глобальних і місцевих проблем, включаючи охорону здоров'я чи стале міське планування. Сесія була організована як панельна дискусія за участю експертів та практиків. Раріца Збранка, член ради директорів фонду AltArt, програмний директор Cluj Cultural Centre і співавтор звіту CultureForHealth, представила висновки звіту та поділилася актуальною ідеєю міжнародного «Проекту мистецтва та добробуту». Проект був спрямований на розвиток нових процесів співпраці між зацікавленими сторонами культури та муніципалітетами, медичними центрами та міськими планувальниками. Луїзелла Карнеллі, старший науковий співробітник і консультант у Fondazione Fitzcarraldo та Культурної обсерваторії П'ємонт, поділилася висновками, отриманими в рамках проекту «Культурний паспорт», який реалізовувався поетапно та зробив заклади культури доступними для немовлят та опікунів. Нарешті, Аіран Берг, театральний діяч і художній керівник, який зараз є директором Центру знань в Університеті імені Йоганна Кеплера в Лінці, пояснив, як поєднати мистецьку роботу з громадянською наукою. Основні висновки полягали в тому, що можна і чого не можна робити в розгортанні сили художнього втручання для вирішення психічних проблем (наприклад, депресії чи посттравматичного стресового розладу) і повернення радості в життя громад, постраждалих від війни чи стихійних лих. Експерти підкреслили важливість міждисциплінарності та відповідної якісної підготовки митців і спеціалістів (тобто спеціалістів із охорони здоров'я, соціологів) для полегшення їхньої співпраці. Інший ключовий момент стосується довговічності запропонованих схем і довгострокового планування. Мистецьке втручання часто розглядає вразливі групи, а завоювання довіри займає багато часу і не слід відмовлятися від нього з невідповідних причин.

Стосовно цієї сесії було досягнуто наступного консенсусу:

- Культура, включно з інституціями та мистецькими втручаннями, стає все більш важливою у вирішенні глобальних і локальних проблем (наприклад, охорона здоров'я чи стале міське планування) і підтримка соціальної стійкості. Культура має суттєву цінність у вирішенні проблем через уяву, сприяючи спілкуванню та демократичній участі.
- Потрібно розвивати культуру емпатії та заохочувати радісні переживання (для зцілення та розширення можливостей). Необхідно розробити культурну політику соціальних рецептів.
- Інфраструктура для мобілізації працівників культури, установ, дизайнерів існує. Тим не менш, розбудова місцевого потенціалу необхідна, щоб допомогти працівникам культури бути посередниками та розвивати спільний творчий підхід із місцевими громадами (культура для діалогу з освітянами, науковцями та соціальними працівниками).
- Можливість дозволити НУО або приватним установам управляти культурною інфраструктурою за певних обставин.
- Потрібно враховувати та працювати з пострадянської менталітетом (консерватизм) та працювати з підлітками, школами, а також з дорослими, які впливають на молоді уми.
- Навички слід здобувати через міжгалузеву співпрацю та міждисциплінарне навчання.
- «Відтік мізків» може бути серйозною перешкодою для розвитку, але культурні цінності є важливими для країни (наприклад, у Бучанському районі (19 сіл), є 19 бібліотек, 2 музеї, 3 будинки культури та 11 державних шкіл образотворчого мистецтва).

Тема 2 - Культура як джерело свободи та добробуту

Висновки: Політичні рекомендації

Останній день розпочав виступ Моніки Уріан, спеціаліста з питань політики Генерального директорату з питань освіти, молоді, спорту та культури. Гості дізналися, які фінансові та просвітницькі інструменти наразі мобілізовано для підтримки культурно-креативного сектору України (ККС). Пані Уріан підкреслила, що європейські інституції працюють не «для» української культурної спадщини та креативної економіки, а «зі» своїми зацікавленими сторонами в рамках спільної творчості. Для ілюстрації можливих сфер втручання було згадано масштаб цільової підтримки. Таким чином, 3 європейсько-українські консорціуми були відібрані в конкурсі на розподіл 5 мільйонів євро в рамках «Creative Europe» для підтримки митців і культурних організацій в Україні. Так само Міжнародний центр вивчення питань збереження та реставрації культурних цінностей (ICCROM) уклав контракт на організацію діяльності з підвищення кваліфікації українських фахівців у сфері культурної спадщини. Обидві схеми запрацюють навесні 2023 року. Українські творці, митці та продукти також розглядаються в загальноєвропейських конкурсах, таких як конкурс на переклад і тираж європейських книг або програма мистецької мобільності «Culture Moves Europe».

Нарешті, варто відзначити, що фінансову підтримку культури можна знайти в різних структурних підрозділах, часто лише віддалено пов'язаних з креативністю, у службах ЄК, зокрема Генеральній дирекції з питань мереж комунікацій, контенту та технологій (DG CONNECT), Генеральній дирекції з питань політики сусідства та переговорів про розширення (DG NEAR) або Генеральній дирекції з питань європейського цивільного захисту та гуманітарної допомоги (ECHO).

Вступ до ЄС та цілі реконструкції призведуть до важливої фінансової підтримки. Культурний сектор і місцева влада повинні підготувати стратегічні політичні документи, щоб гарантувати, що культура отримує користь від майбутніх бюджетів ЄС.

Команда KEA представила резюме 3-х днів взаємодії, перелічуючи проекти пунктів консенсусу та рекомендацій щодо політики. Вони слугували основою для спільного створення кінцевих рекомендацій щодо політики, організованих навколо двох тем: «Культурна спадщина для підтримки соціальної стійкості та протистояння труднощам» та «Культура як джерело свободи, добробуту та соціальної стійкості».

РЕКОМЕНДАЦІЇ З ПОЛІТИКИ В ГАЛУЗІ КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ ДЛЯ ПІДТРИМКИ СОЦІАЛЬНОЇ СТІЙКОСТІ ТА ПОДОЛАННЯ ТРУДНОЩІВ

Регуляторні та інституційні заходи

1. Впровадити надійні стратегії збирання інформації та документування, включаючи оцифрування, встановлення чітких протоколів і відповідний нагляд за збором і документуванням артефактів культурної спадщини. Організація публічного тендеру/конкурсу на розробку та управління об'єктами. Протоколи повинні включати аспект залучення громади.
2. Сприяти децентралізації в управлінні культурною спадщиною, але для державних інституцій встановити національні «червоні прапори», щоб забезпечити послідовність у тому, як національна спадщина використовується для увіковічення, оформлення нарративу та соціальної стійкості (важливо для врахування спільних рис між національним і регіональним сприйняттям).
3. Використовувати досвід НУО та громадянського суспільства для зміцнення довіри між зацікавленими сторонами та управління культурною інфраструктурою (за чітко визначених обставин). Це вимагає ефективної нормативно-правової бази, яка сприятиме прозорості, підзвітності та участі громадськості в процесі прийняття рішень.
4. Переглянути закон про корпоративне управління закладами культури, наприклад, створити наглядову раду та організувати відкритий/прозорий процес призначення керівників, щоб викликати довіру до установ.
5. Запустити процеси, які дозволять Міністерству культури та інформаційної політики України (МКІП) співпрацювати з іншими зацікавленими сторонами, такими як місцеві громади та організації громадянського суспільства. Працюючи разом, зацікавлені сторони можуть визначити та усунути основні причини соціальної вразливості та розробити рішення, адаптовані до потреб місцевих громад. Культурні інституції та місцеві культурні центри мають стати центрами для сприяння соціальної стійкості та розвиватися як національна мережа культурних посередників для обміну досвідом і сприяння розбудові загальнонаціонального потенціалу.

Заходи підтримки

1. Переглянути місію та бачення місцевих культурних центрів, чия роль може включати розгляд «уявленого бажаного майбутнього» з місцевою громадою.
2. Інвестувати в схеми розбудови потенціалу через фінансування ЄС, які підтримують органи влади, культурні установи та НУО у використанні культурної спадщини для соціальної стійкості. (Ініціативи ЄС, такі як програма ULEAD, можуть надати цінні ресурси та можливості для навчання для зміцнення спроможності кожного регіону.) Кожен регіон призначає культурного керівника для впровадження культурної обізнаності в соціальну трансформацію.
3. Стимулювання через гранти, державно-приватне партнерство (ДПП) і державно-громадське партнерство (ДГП), які служать цілям соціальної стійкості. Створити архітектуру для стимулювання співпраці для обговорення цінностей і нарративів.
4. Дозволити культурним організаціям набувати форми асоціацій або мереж організацій-посередників, керованих культурними рішеннями суспільних проблем.

5. Уникати дублювання зусиль у зборі інформації (національної-регіональної) та створити міжвідомчу платформу для вирішення питання про статус та управління будівлями радянських часів.
6. Призначити «першу леді» захисником культури, щоб допомогти соціальній трансформації.
7. Вивчити можливості збору коштів для захисту існуючих пам'яток і створення нових об'єктів, наприклад військових меморіалів.

ПОЛІТИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ ДЛЯ ТОГО, ЩОБ КУЛЬТУРА СТАЛА ДЖЕРЕЛОМ СВОБОДИ, ДОБРОБУТУ ТА СОЦІАЛЬНОЇ СТІЙКОСТІ

Регуляторні та інституційні заходи

1. I. Розробити національну стратегію доступу до європейського фінансування для підтримки культурних ініціатив для соціальної стійкості. Визначити цілі та спланувати довгострокові заходи. Розвивати спроможність отримання грантів.
2. Залучати культурних експертів (національних і міжнародних) до різних робочих груп, щоб забезпечити процеси прийняття рішень. Культурні експерти пояснюють, як ефективно спілкуватися з людьми з різного походження, як адаптувати політику та практику, щоб краще відповідати культурним нормам, і як орієнтуватися в можливих культурних непорозуміннях або конфліктах.

Заходи підтримки

1. Нанести на карту місцеві культурні активи (зокрема, такі установи, як музеї, місцеві бібліотеки та культурні центри), які можуть служити ресурсом для стимулювання соціального та громадського діалогу або підходів до спільної творчості.
2. Надати дані та докази, що стосуються саме України, щоб підтвердити те, що культура служить добробуту. Використовувати надійну методологію (якісні та кількісні дані) і підходи до спільної творчості. Визначити та класифікувати існуючі та нові проблеми (локальні, національні, перед повномасштабним вторгненням, наслідки війни).
3. Розвивати наратив про культурний добробут і соціальну стійкість.
4. Розробити цілісний підхід, що дозволить працівникам культури вести діалог з освітянами, соціальними працівниками, науковцями та лікарнями та сприяти міжгалузевій співпраці.
5. Підтримувати проекти/організації, які надають митцям і культурним установам можливість керувати місцевими культурними центрами для досягнення цілей соціальної стійкості. Будувати довіру на основі співпраці.
6. Скласти перелік хороших практик, таких як соціальне призначення або архітектура зцілення. Шукати міжнародний досвід та обмінюватись знаннями. Стимулювати співпрацю City 2 City, програми побратимства та ініціативи з розбудови потенціалу. Підтримувати двосторонній рух у мобільності митців та експертів, заохочувати міжнародних грантоотримувачів та експертів відвідувати Україну та надати українським грантоотримувачам можливість застосувати знання, отримані за кордоном.
7. Організувати цільові ініціативи для сприяння поверненню кваліфікованої робочої сили для вирішення проблеми відтоку мізків у сфері культури.

Додаток 1

Порядок денний

СЕРЕДА, 12 КВІТНЯ 2023 Р.

Час	Тема	Час	Тема
	<u>Ранкова сесія</u>	11:30–12:30	Дискусія
10:15–10:25	Вступне слово Микити Потураєва, голови Комітету ВР з питань гуманітарної та інформаційної політики	12:30 –13:00	Перерва на каву
10:25–10:30	Вступне слово Бориса Марте, генерального директора ERSTE Foundation	13:00–14:00	Модеровані секційні засідання для двох груп для мозкового штурму: 1) Роль інституцій культури – виклики та вимоги; 2) Роль НУО, митців та культурних працівників – найкращі практики. <u>Модератори:</u> Філіп Керн та Александра Цвік-Моханті
11:30–11:40	Представлення Policy Lab та її цілей – Яна Барінова , ERSTE Foundation	14:00–15:00	Обідня перерва
11:40–11:50	Презентація формату заходу. Модератор: Філіп Керн, засновник і керуючий директор KEA European Affairs		<u>Третя робоча сесія: Культура як джерело свободи та добробуту.</u>
11:50–12:00	Презентація документального фільму Першої політичної лабораторії	15:00-15:30	Звітування з секційних сесій (два доповідачі з презентаціями) та обговорення результатів для визначення політичних рекомендацій
12:00–12:30	Представлення учасників на Лабораторії, ознайомлення з їхнім професійним досвідом та очікуваннями (перший круглий стіл)	15:30–16:30	Панельна дискусія про апропріацію історії як узурпацію символічної столиці України з практиками Наталією Кривдою та Євгенією Моляр. Модератор: Александра Цвік-Моханті
12:30–13:00	Перерва на каву	16:30-17:30	Панельна дискусія про культуру як джерело свободи та добробуту. <u>учасники панелі:</u> Раріца Збранка, Луїзелла Карнеллі та Аіран Берг. <u>Модератор:</u> Філіп Керн.
	<u>Перша робоча сесія: Підвищення соціальної стійкості через культурну спадщину</u>	18:00	Вільний вечір
13:00–13:20	Перша інтервенційна презентація «Кування нового майбутнього – відбудова суспільства та повторне використання спадщини»: Ханна Шемзо		
13:20–13:40	Друга інтервенційна презентація «Пам'ять, культура та соціальна стійкість: вимір війни»: Оксана Довгополова		
13:40-14:00	Сесія запитань та відповідей		
14 :00-15:00	Обідня перерва		
15:00–16:00	Модеровані секційні засідання для двох груп для мозкового штурму щодо наступних питань, що стосуються культурної спадщини та державної політики: 1) культурна спадщина для підтримки перетворення; 2) культурна спадщина для усунення перешкод. <u>Модератори:</u> Філіп Керн та Александра Цвік-Моханті		
16:00–18:00	Звітування з секційних засідань (два доповідачі з презентаціями) та обговорення результатів першого дня для визначення політичних рекомендацій		
18:00	Вечеря з учасниками в ресторані Klein Steiermark (Heeresmuseumstraße 1, 1030 Відень)		

П'ЯТНИЦЯ , 14 КВІТНЯ 2023 Р

ЧЕТВЕР, 13 КВІТНЯ 2023 Р

Час	Тема	Час	Тема
	<u>Друга робоча сесія: Моделі підтримки соціальної стійкості через культуру.</u>		
09:30–10:30	Екскурсія колекцією Kontakt		
10:30 –11:30	Інтервенційна презентація заступника Бучанського міського голови та депутата Ірпінської міської ради Михайлини Скорик-Шкарівської		
		10:00–10:30	Велком дрінк (кава)
		10:30–11:00	Інтервенційна презентація щодо політики ЄС щодо культури та охорони здоров'я, а також підтримки культурного сектору України: Моніка Уріан .
		11:00–13:00	KEA доповідає про результати різних пленарних засідань і пропонує низку проектів рекомендацій, пов'язаних із темами для обговорення на пленарному засіданні, щоб досягти консенсусу + обговорення.
		13:00–13:10	Підсумок від головного модератора: Філіп Керн
		13:20–13:30	Основні висновки та ключові моменти: Яна Барінова
		13:30 pm	Заклучне слово, відеоінтерв'ю та обід

Додаток 2

Список учасників

Ельміра Аблялімова-Чийгоз:
Кримський інститут стратегічних досліджень

Цвета Андрєєва:
Європейський культурний фонд

Яна Барінова:
ERSTE Foundation

Флоріан Бауер:
Керівник напрямку «Соціальних фінансів, сталого розвитку та інновацій» ERSTE Foundation

Аіран Берг:
Центр знань в Університеті імені Йоганна Кеплера в Лінці

Луїзелла Карнеллі:
Fondazione Fitzcarraldo і Культурна обсерваторія П'ємонту

Ілона Демченко:
Дім Європи, Goethe-Institut

Ліна Дорошенко:
Департамент охорони культурної спадщини Міністерства культури та інформаційної політики України

Оксана Довгополова:
Минуле/Майбутнє/Мистецтво та Одеський національний університет імені Мечникова

Катерина Філюк:
Університет Палермо

Еллі Гарроуелл:
Університет Ковентрі

Наталія Кривда:
Київський національний університет імені Тараса Шевченка

Пауль Марінгер:
Федеральне управління пам'яток Австрії

Ксенія Малих:
Дослідницька платформа PinchukArtCentre

Борис Марте:
генеральний директор ERSTE Foundation

Женя Моляр:
Бібліотека Герціана - Інститут історії мистецтв імені Макса Планка в Римі

Сімон Мраз:
Федеральне міністерство європейських і міжнародних справ Австрійської Республіки

Євген Мушкін:
ВДНГ, Національний комплекс « Експоцентр України»

Наталія Півчук:
Відділ культури, національностей та релігій Бучанської міської ради

Левенте Поляк:
Eutropean Research & Action

Михайлина Скорик-Шкарівська:
депутат Ірпінської міської ради та заступник Бучанського міського голови

Ханна Шемзо:
Metropolitan Research Institute

Моніка Уріан:
Європейська комісія – Генеральний директорат освіти та культури

Кароль Василевський:
4CF

Кетрін Янгер:
Інститут наук про людину, IWM Відень

Rarița Zbranca:
Cluj Cultural Centre

Модератори
Філіп Керн, засновник і керуючий директор KEA
Александра Цвік-Моханті, старший консультант KEA

Policy
Labs